

и да ся прѣдставлява то; защото то ратува противъ благодать-тж Божіѣ, и отрича Христа.

Може-бы да попитате, какво е наше-то мнѣніе и ученіе за обычай-тѣ, за моленіе-то Богу, за причастіе-то, и др. т. На това отговарямъ, че Христосъ, Който станж правда наша, е и нашъ Учитель. Каквото ни е научилъ Той чрѣзъ слово-то Си, това ний прѣпоржчваемъ да ся пази, както Самъ Той е повелѣлъ въ послѣдніж-тж главж на Матѳея.

Прѣди всичко, Той е училъ че това е работа Божія, да вѣрваемъ въ Оногози Когото Отець бѣ испратилъ. И който вѣрва въ Него е добро дърво, и принося добръ плодъ на врѣме, — не такъвъ плодъ какъвто лицемѣрие-то изважда отъ себе си, но плодъ който Духъ Божій принося въ человекъ по воліж-тж Си. Защото, 'които ся управляватъ отъ Духа Божія, тѣ сж сынове Божіи.' Поради което, такъвъ единъ человекъ ще 'живѣе цѣломудренно и праведно и благочестиво': той ще ся кланя Богу съ духъ и истинж, а не съ стихіи отъ този свѣтъ, не съ промѣненіе на хранж-тж, или на облѣкло-то, или съ други подобны лицемѣрія: той ще вѣрва въ божественно-то происхожденіе на причастіе-то, и ще извлѣче отъ не-